Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі ўніверсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА і ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА ЎНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

№ 34 (582) Субота, 31 кастрычніка 1964 г. Год выдання XVII-ы Цана 1 кап.

Паведамленне аб універсітэцкім партыйным сходзе

Пазаўчора, 29-га кастрычніка, у актавай зале галоўнага корпуса адбыўся агульнаўніверсітэцкі партыйны сход. Са справаздачным дакладам выступіў сакратар партыйнага камітэта БДУ А. Я. Бураўскі. У спрэчках з прынцыповымі заўвагамі, вострай крытыкай недахопаў выступілі многія камуністы. Асабліва акцэнтавалася ўвага на пытаннях палітыка-выхаваўчай, навуковай і навучальнай работы.

Сход прыняў разгорнутае рашэнне па справаздачнаму дакладу і абраў новы склад партыйнага камітэта. У той жа дзень адбылося арганізацыйнае пасяджэнне парткома, на якім сакратаром партыйнага камітэта быў абраны А. Я. Бураўскі.

Камуністы абмяркоўваюць важныя справы

З даклада сакратара парткома А. Я. Бураўскага

У справаздачным дакладзе парткома партыйнаму сходу тав. А. Я. Бураўскі адзначае лепшыя здабыткі мэтанакіраванай работы партыйнай арганізацыі і ўсяго ўніверсітэцкага калектыву. За справаздачны перыяд працягваў удасканальвацца навучальны працэс, дасягнуты поспехі ў навукова-даследчай рабоце, прыкметна актывізавалася партыйнае, камсамольскае і прафсаюзнае жыццё. Студэнцкая моладзь упарта працавала над засваеннем навуковых ведаў, загартоўвала сябе ў вучобе і працы, набывала ідэйную і дзелавую сталасць, узбагачалася яе культура і духоўны свет. Выхаванцы ўніверсітэта з гонарам апраўдваюць спадзяванні савецкай навукі і культуры, давер партыі і народа.

Дакладчык адзначае шэраг істотных недахопаў у рабоце парткома, рэктарата, партыйных і камсамольскіх арганізацый факультэтаў, дэканатаў і кафедраў. У справаздачным дакладзе падкрэсліваецца асабістая адказнасць кожнага камуніста, кожнага выкладчыка, кожнага студэнта за выкананне сваіх абавязкаў, за поспех у навучальнай, навукова-даследчай і выхаваўчай рабоце, за гонар усяго ўніверсітэта.

Партыйная арганізацыя ўніверсітэта — гэта з'яднаны многанацыянальны калектыў студэнтаў, выкладчыкаў і супрацоўнікаў, многія з якіх маюць вопыт партыйнай, камсамольскай, адміністрацыйнай і гаспадарчай работы. З года ў год партыйная арганізацыя папаўняецца ў асноўным за кошт студэнтаў — членаў і кандыдатаў у члены КПСС. У сувязі з гэтым надзвычай важнае значэнне набывае работа з маладымі камуністамі. Аднак партыйныя арганізацыі факультэтаў не аддаюць належнай увагі маладым камуністам і асабліва кандыдатам у члены КПСС.

Жыццё складанага шматтысячнага калектыву патрабуе ад парткома і партыйных бюро факультэтаў гнуткай арганізацыйнай работы, разнастайнасці яе форм, сродкаў, метадаў і прыёмаў. Правільная расстаноўка камуністаў, прадуманы падбор кадраў, умелае выкарыстанне асабістых здольнасцей і схільнасцей, клопат і дапамога, кантроль і патрабавальнасць, павышэнне авангарднай ролі камуністаў з'яўляюцца рашаючай умовай поспеху. У гэтым напрамку партыйнай арганізацыяй праведзена значная і карысная работа. Дзейсна і мэтанакіравана ў гэтых адносінах працавала, напрыклад, партыйнае бюро гістфака. Разам з тым маюць яшчэ месца факты, калі на працу ва ўніверсітэт трапляюць выпадковыя, несумленныя людзі. Так, на выкладчыцкую работу быў залічаны Г. Ціхановіч, які раней меў нядобрае дачыненне да дзейнасці групы злачынцаў, а на чале біялагічнай станцыі на воз. Нарач быў пастаўлены ст. лабарант Жук, з ведама якога мелі месца злоўжыванні і розныя махінацыі.

Вядома, што правільная арганізацыя навучальнай работы з'яўляецца важнейшым сродкам падрыхтоўкі высокакваліфікаваных спецыялістаў. Партыйная арганізацыя павінна акружаць гэты ўчастак штодзённай увагай, праяўляць неаслабны клопат, аказваць неабходную дапамогу, ажыццяўляць кантроль.

Партыйным камітэтам у гэтым напрамку праведзена значная работа. Станоўчыя вынікі не з'яўляюцца выпадковымі. Пераважная большасць студэнтаў сур'ёзна, з усёй адказнасцю ставіцца да авалодання ведамі, паспяхова здае залікі і экзамены. Радуе, што прыклад у вучобе паказваюць камуністы. Большасць студэнтаў-камуністаў летнюю экзаменацыйную сесію здала на «добра» і «выдатна». Ажывілася і прыкметна ўпарадкавалася работа вячэрняга і завочнага факультэтаў.

Але гэтыя поспехі ні ў якім разе не павінны нас заспакойваць. Тым больш, што недахопаў яшчэ многа. І трэба прыкласці новыя і яшчэ больш настойлівыя намаганні, каб іх ліквідаваць. Выклікае трывогу тое, што ўсё яшчэ многія студэнты прапускаюць заняткі без уважлівых прычын, мала працуюць над сабой і ў выніку адстаюць у вучобе. У першую чаргу гэта датычыцца матэматычнага і фізічнага факультэтаў. На нашу думку, на падрыхтоўцы студэнтаў-матэматыкаў адмоўна адбілася неўкамплектаванасць некаторых кафедраў выкладчыкамі. Гэта не магло спрыяць нармальнай творчай рабоце студэнтаў і з'явілася адной з прычын іх нізкай паспяховасці.

Нельга больш мірыцца з нізкай паспяховасцю студэнтаў вячэрняга факультэта. Акадэмічная запазычанасць не толькі не скарачаецца, а нават узрастае. Калі ў зімовую сесію з ліку здаўшых нездавальняючыя адзнакі атрымалі 24,3 працэнты ўсёй колькасці студэнтаў-вячэрнікаў, то ў летнюю — 25 працэнтаў. Чым жа вытлумачыць такое становішча? Тлумачыцца гэта ў першую чаргу тым, што дэканаты, партыйныя і камсамольскія арганізацыі факультэтаў не ўнікаюць у работу з вячэрнікамі, лічаць гэта другараднай справай. Вячэрнікі не атрымоўваюць яшчэ неабходнай дапамогі з боку кафедраў і выкладчыкаў, яны дрэнна забяспечаны вучэбнымі праграмамі і літаратурай. Некаторыя з іх — рэдкія госці на занятках.

Поспехі калектыву ўніверсітэта ў значнай ступені залежаць ад дзейснай і мэтанакіраванай палітыка-выхаваўчай работы. Тут таксама зроблена нямала, ёсць многа станоўчага, павучальнага.

Але чым жа растлумачыць частыя парушэнні вучэбнай дысцыпліны, пашкоджанні абсталявання, ганебныя паводзіны асобных студэнтаў у быту, факты хуліганства, п'янак, крадзяжу, як не недахопамі ў палітыка-выхаваўчай рабоце? Нельга мірыцца з тым, што за справаздачны перыяд з ліку студэнтаў універсітэта за непаспяховасць і амаральныя паводзіны было выключана 42 чалавекі. А гэтага магло і не быць, калі б нашы дэканаты, партыйныя, камсамольскія і прафсаюзныя арганізацыі, студэнцкія групы, прафесары і выкладчыкі, уся наша грамадскасць не праходзілі міма фактаў непрыстойных паводзін некаторых студэнтаў. У нас не было б тады і такіх задавак, гультаёў, гэткіх паваяўленых донжуанаў, як студэнт матфака Акулаў, грубіянаў накшталт Груздзёва з геафака, такіх тыпаў, як Цітарук з гістфака, які зганьбіў імя сваёй маці.

Аналіз прычын узнікнення гэтых ганебных з'яў сведчыць пра тое, што асноўная з іх — слабая палітыка-выхаваўчая работа сярод студэнтаў, адсутнасць індывідуальнага падыходу да кожнага з іх. Мы ўсё яшчэ недастаткова ведаем нашых студэнтаў, іх інтарэсы, запатрабаванні, радасці і засмучэнні.

Мы нядрэнна навучыліся праводзіць масавыя мерапрыемствы, але зусім не ўмеем весці індывідуальную работу сярод студэнтаў, недаацэньваем яе. Нашы партыйныя і камсамольскія арганізацыі недастаткова ўвагі ўдзяляюць выхаванню ў студэнтаў высокіх маральных якасцей, пачуццё таварыскасці, дружбы, любві і павагі да чалавека, часта памылкова лічаць, што ўсё гэта прыйдзе само сабой, сфарміруецца стыхійна.

Важнейшая ўмова паляпшэння выхавання студэнтаў — гэта забеспячэнне авангарднай ролі камуністаў і выкладчыкаў. Перш за ўсё адносіны кожнага з іх да прафесіянальнай і грамадскай працы, іх агульная культура і асабістае жыццё павінны быць прыкладам усяго добрага, разумнага, прыгожага.

Вялікая адказнасць ляжыць на партарганізацыі за падрыхтоўку замежных студэнтаў. У выкананні гэтай адказнай і ганаровай задачы мы дасягнулі пэўных поспехаў, хоць і сустракаемся з вялікімі цяжкасцямі. Замежныя студэнты асноўных факультэтаў упарта працуюць над сабой, не выклікаюць нараканняў і іх паводзіны. Але вынікі будуць яшчэ больш станоўчымі, калі мы установім кантакт з кожным студэнтам-іншаземцам, калі мы ўзмацнім індывідуальную работу сярод іх, яшчэ больш актывізуем і зробім больш разнастайнай нашу выхаваўчую работу. Мы павінны стварыць такія ўмовы, каб кожны з іх адчуваў сябе раўнапраўным актыўным членам нашага вялікага і дружнага калектыву, каб у кожным з нас яны адчувалі заўсёды свайго вернага сябра, дарадчыка, ідэйна сталага таварыша.

На працягу 1963/64 навучальнага года кафедры і лабараторыі ўніверсітэта абнавілі планы, улічыўшы патрабаванні жыцця, умацоўвалі сувязь з вытворчасцю, павялічыўся аб'ём навуковай работы, завершана работа над многімі важнымі тэмамі. Паспяхова працуюць вучоныя біялагічнага, фізічнага і іншых факультэтаў. За справаздачны перыяд пяць супрацоўнікаў універсітэта (т. т. Шнеерсон, Ігнаценка, Дулаў, Гаўзе, Куляшоў) абаранілі доктарскія, а 24 супрацоўнікі — кандыдацкія дысертацыі. І ў той жа час тэмпы падрыхтоўкі спецыялістаў для работы кафедраў усё яшчэ адстаюць ад растучых патрабаванняў.

Узровень работы ўсяго калектыву ўніверсітэта ў значнай ступені залежыць ад матэрыяльна-тэхнічнай забяспечанасці, ад чоткай работы адміністрацыйна-гаспадарчай часткі. Маштабы і складанасць гаспадарчай работы непамерна выраслі, а кіраўніцтва яго засталося на старым узроўні.

Задачы будаўніцтва камунізма, хуткі прагрэс навукі і тэхнікі ставяць усё новыя і новыя патрабаванні да падрыхтоўкі спецыялістаў вышэйшай кваліфікацыі. Партыйная арганізацыя і грамадскасць універсітэта прыкладуць усе намаганні, каб апраўдаць давер партыі і народа і ўзняць на новы ўзровень падрыхтоўку высокакваліфікаваных спецыялістаў, свядомых і актыўнейшых будаўнікоў камунізма.

З выступленняў у спрэчках

На сходзе выступіў Міністр вышэйшай, сярэдняй спецыяльнай і прафесіянальнай адукацыі БССР **М. В. Дарашэвіч.** Міністр адзначае хуткі рост універсітэта, паспяховае будаўніцтва навучальных карпусоў і інтэрнатаў.

БДУ — гэта цэнтр навукова-даследчай работы. Пэўныя поспехі гуманітарных навук засведчаны абаронай пяці доктарскіх дысертацый. І ў той жа час у галіне іншых навук такі рост кадраў адсутнічае. Мала абаронена кандыдацкіх дысертацый. Не выконваецца план набору ў аспірантуру. Каму, як не ўніверсітэту, трэба ўзяць шэфства над пэдінстытутамі і рыхтаваць для іх кадры выкладчыкаў? У гэтых адносінах універсітэт не выконвае сваёй авангарднай ролі, не дае неабходнай колькасці спецыялістаў. Некаторыя выпускнікі аспірантуры ўніверсітэта, накіраваныя на працу ў пэдінстытуты, ухіліліся ад працы і вярнуліся ў Мінск.

Падрыхтоўка хімікаў, — гаворыць тав. Дарашэвіч, — надзвычай важная справа. Скажыце, тав. Цішчанка, што ў вас робіцца ў галіне падрыхтоўкі кадраў? У вас на хімфаку працуюць тры акадэмікі. Колькі яны падрыхтавалі кандыдатаў навук?

Дэкан хімфака І. Р. Цішчанка: Чатырох.

М. В. Дарашэвіч: Гэта ненармальная з'ява, што акадэмікі т.т. Ярмоленка, Ерафееў, Паўлючэнка па-сутнасці ўхіліліся ад падрыхтоўкі кадраў. Міністэрства зробіць усё для таго, каб спецыяльны хімічны корпус быў пабудаваны. Але і калектыў хімфака павінен узмацніць свае намаганні ў галіне навукова-даследчай работы і падрыхтоўкі кадраў.

Дэкан філалагічнага факультэта **Р. В. Булацкі** адзначае разнабаковасць і значнасць работы, якую выканала партыйная арганізацыя ўніверсітэта.

Калектыў філалагічнага факультэта за апошні час дасягнуў некаторых поспехаў у справе паляпшэння навучальнай, навуковай і выхаваўчай работы. Партыйная арганізацыя і дэканат дамагаюцца павышэння дысцыпліны студэнтаў, патрабавальна ставяцца да ўдасканальвання навучальнага працэсу. Вялікую работу сярод студэнтаў вядуць такія выкладчыкі, як прафесары Фігloўская і Ларчанка, дацэнты Лойка, Паўленка, Мяльхі, Куляшоў, Старавойтаў і іншыя.

Дэкан юрыдычнага факультэта **І. М. Ігнаценка** спыняецца на пытаннях развіцця юрыдычнай навукі. Для паляпшэння навучальнай і навукова-даследчай работы на юрфаку неабходна стварыць новыя кафедры, пераадолець застой у выданні падрыхтаваных навуковых прац і дапаможнікаў. У сувязі з узрослым попытам на спецыялістаў з юрыдычнай адукацыяй паўстае пытанне аб павелічэнні набору на стацыянар і завочнае аддзяленне.

Рэдакцыя адзначае, што ўзнятае І. М. Ігнаценкам пытанне аб выданні навуковых прац з'яўляецца вельмі сур'ёзнай праблемай для юрыдычнага, філалагічнага, гістарычнага і іншых факультэтаў, якая тармозіць рост навуковых кадраў.

Сакратар партыйнага бюро матфака **А. У. Самсонаў** у сваім выступленні крытычна ацаніў работу камсамольскай арганізацыі факультэта, адсутнасць дапамогі з боку камітэта камсамола ўніверсітэта. Кафедры і многія выкладчыкі часта ўхіляюцца ад выхаваўчай работы сярод студэнтаў. Важным пытаннем для факультэта з'яўляецца тэрміновае паляпшэнне ўмоў жыцця і працы маладых спецыялістаў — выкладчыкаў і асістэнтаў.

Аб цяжкасцях універсітэта, звязаных з хуткім яго ростам, гаворыць рэктар універсітэта **А. Н. Сеўчанка.** Універсітэт налічвае 11 тысяч студэнтаў. Павелічэнне навучальнай плошчы значна адстае ад тэмпу росту колькасці студэнтаў. Становішча палепшыцца з завяршэннем будаўніцтва корпуса факультэта радыёфізікі і электронікі. Гэта дасць магчымасць разгрузіць гуманітарны корпус, значную частку якога займае выдавецтва і друкарня, якія не падпарадкаваны ўніверсітэту. Нецярпімым злом з'яўляецца псаванне некаторымі студэнтамі абсталявання—сталоў, крэслаў, дошак і г. д. Рэктар адзначае рост колькасці дактароў і кандыдатаў навук. Але такі рост яшчэ далёка не задавальняе попыту на спецыялістаў-выкладчыкаў і навуковых работнікаў. Універсітэцкія аўтары са сваімі працамі выходзяць на ўсесаюзную арэну, выступаюць на старонках розных перыядычных і спецыяльных выданняў. Побач з гэтым існуюць істотныя перашкоды ў выданні навуковых прац на месцы.

У сваім выступленні тав. Сеўчанка некрытычна паставіўся да работы гаспадарчай часткі. Дадатковае вывучэнне рэдакцыяй гэтага пытання паказвае, што ўсе факультэты ўніверсітэта прад'яўляюць сур'ёзныя прэтэнзіі да работы адміністрацыйна-гаспадарчай часткі.

Як вялікую дзяржаўную і ганаровую для ўніверсітэта справу вызначае ў сваім выступленні дэкан падрыхтоўчага факультэта **С. Г. Скапцоў** падрыхтоўку спецыялістаў для замежных краін. Партком і ўся партыйная арганізацыя ўніверсітэта аказваюць паўсядзённую дапамогу факультэту. Наладжан добры кантакт, шчырае сяброўства паміж нашымі і замежнымі студэнтамі. Аднак некаторыя студэнты, якія шэфствуюць над замежнымі сябрамі і дапамагаюць ім у вучобе, перагружаны іншымі грамадскімі даручэннямі. Нельга лічыць такое становішча нармальным. Дапамогу замежным студэнтам трэба разглядаць як асноўнае грамадскае даручэнне.

На важнасць работы з маладымі камуністамі і асабліва з кандыдатамі ў члены КПСС звяртае ўвагу партыйнай арганізацыі сакратар Ленінскага РК КПБ **Т. І. Асіненка.** Універсітэт стварыў савет садзейнічання сям'і і школе. Ім праведзена нямала добрых мерапрыемстваў. Але некаторыя кафедры ўсё яшчэ не ўдзельнічаюць у яго рабоце. Неабходна ўзняць ролю кожнага выкладчыка ў выхаваўчай рабоце сярод студэнтаў. На жаль, кафедры матэматычнага, фізічнага і хімічнага факультэтаў не надаюць належнай увагі гэтаму важнейшаму ўчастку работы. Дрэнна абстаяць справы ва ўніверсітэце з этычным і эстэтычным выхаваннем. Партыйная арганізацыя БДУ дзейсная і актыўная. Можна выказаць упэўненасць, што яна справіцца з задачамі, якія ставяць перад універсітэтам партыя і народ.

З чаго пачынаць — вядома

Мінуў год работы універсітэцкага прафсаюзнага камітэта, год пошукаў і знаходак, год поспехаў і, на жаль, недахопаў. 25-га кастрычніка адбылася XXIV справаздачна-выбарчая канферэнцыя. Зараз можна падвесці яе вынікі і зрабіць некаторыя вывады.

Лепш за ўсё пачаць з самой справаздачы. Даклад прафсаюзнага камітэта быў сам па сабе цікавы і змястоўны. Старшыня прафкома **Уладзімір Кеда** даволі грунтоўна, хоць часам і не вельмі крытычна, расказаў аб рабоце прафсаюзнага камітэта. Прамоўца прыводзіў лічбы, факты, называў мерапрыемствы — усё гэта ў пэўнай меры адлюстроўвала работу прафкома. І толькі адно (заведама ці не — невядома) упусціў дакладчык — расказ пра тое, як выконваліся рашэнні папярэдняй, XXIII прафсаюзнай канферэнцыі універсітэта. А пагаварыць пра гэта трэба было вельмі сур'ёзна.

Як высветлілася з выступленняў у спрэчках, прафком часам не толькі не выпраўляў старыя недахопы, але і паглыбляў іх. Вось некалькі прыкладаў. Амаль на кожнай прафсаюзнай канферэнцыі размова ідзе пра паляпшэнне жыллёва-бытавых умоў студэнтаў. Паўтарылася гэта і ў мінулым годзе. Новы прафком намеціў канкрэтныя меры па паляпшэнню быту студэнтаў, стварыў жыллёва-бытавую камісію, але як мае быць яе работу не наладзіў. Таму ў выступленні аднаго з членаў прафкома прагучала прыкладна наступнае: «Ну, працавалі, зрабілі сёе-тое». А зрабілі вельмі мала.

Не лепш справы і з камісіяй грамадскага кантролю. І смех і грэх — за цэлы год работы камісія грамадскага кантролю не правяла ніводнага рэйда праверкі. А папрацаваць было дзе. Яшчэ і цяпер не ўсё добра ў студэнцкіх сталоўках, буфетах, не ўсё добра з захаванасцю маёмасці ў аўдыторыях і інтэрнатах. Ды што казаць пра работу, калі адзін з членаў гэтай камісіі тав. Краўчанка нават на пасяджэнні прафкома не з'яўляўся.

Дрэнна працаваў культурна-масавы сектар прафкома. Ён не здолеў наладзіць добрую сувязь з культурна-масавымі сектарамі студэнцкіх саветаў, камітэта камсамола і іншых грамадскіх арганізацый. А між тым пытанне аб правядзенні студэнцкіх вечароў адпачынку ў інтэрнаце не вырашана і да гэтага часу.

Добра наладжаныя ўзаемасувязі паміж грамадскімі арганізацыямі — гэта ўмова поспеху ў іх рабоце. Такую думку выказаў кожны з выступаючых. Прафсаюзны камітэт гэтую ісціну проста пакінуў без увагі. Прычына ва ўсім адна — прафком працаваў далёка не ў поўную меру сваіх магчымасцей. Вельмі справядліва выступаючыя крытыкавалі старшыню прафкома за тое, што ён намагаўся ўсё зрабіць сам, пакідаючы ў баку ад справы членаў прафкома. А для іх было столькі работы!

Узяць хоць бы спорт. Гэта адна з важных рыс студэнцкага жыцця. Прафком не раз звяртаў увагу на спартыўную работу, але па-сапраўднаму не браўся за яе. Лічылася, што галоўнае — своечасовае фінансаванне спартыўных мерапрыемстваў. Далей гэтага справа амаль не ішла.

Прафсаюзны камітэт далёка не заўсёды вызначаўся прынцыповасцю. Справа ў тым, што часам тое, што рабілася, не даводзілася да лагічнага канца. Выявілі нейкі недахоп у рабоце — неабходна адразу ж яго выправіць. Атрымоўвалася так, напрыклад, што для вырашэння таго ці іншага пытання ў прафсаюзнага камітэта не хапала паўнамоцтваў. Вось тут бы і запрасціь на дапамогу групу садзейнічання партыйна-дзяржаўнаму кантролю. Але да гэтага не часта даходзілі рукі.

Справядліва дэлегаты канферэнцыі крытыкавалі прафком за тое, што ён не наладзіў кантроль за гаспадарчым забеспячэннем: яшчэ і дагэтуль у інтэрнатах амаль няма венікаў, шчотак, ануч для прыбірання пакояў. Здавалася б, дробязь, а абыйсціся без яе нельга.

«Быт студэнта павінен быць як мае быць», — гавораць часам. Але часта атрымоўваецца наадварот. Пасля заняткаў хочацца размяцца, расслабіцца, пагуляць, напрыклад, у валейбол. Але каля інтэрнатаў няма ніводнай пляцоўкі. Зразумела, студэнты і самі б гэта зрабілі. Але паспрабуй зрабіць гэта голымі рукамі! Увечары іншы раз нядрэнна было б патанцаваць — нельга, няма магчымасці. А чаму б прафкому не арганізоўваць часцей вечары пытанняў і адказаў, цікавыя змястоўныя лекцыі, сустрэчы з перадавікамі вытворчасці, пісьменнікамі, са знатнымі людзьмі рэспублікі. І наогул, ці не час прафкому павесці барацьбу за тое, каб цэнтрам культурна-масавай работы стаў інтэрнат?

Шмат і яшчэ якіх недахопаў у рабоце прафсаюзнага камітэта было выяўлена на канферэнцыі. І ўсе дэлегаты выказвалі адзіную думку: новы прафком, абраны на XXIV канферэнцыі, павінен выправіць недахопы ў рабоце сваіх папярэднікаў. Тым больш, што гэта думка ўсяго нашага студэнцкага калектыву.

А. ЯРОХІН,
спец. кар. «Беларускага універсітэта».

ПРАКТЫКА... З ПРЫГОДНІЦКІМ УХІЛАМ

Прайшло ўжо два месяцы новага навучальнага года. Але дагэтуль чакаюць студэнты-вячэрнікі 2-га курса геаграфічнага факультэта, што адбудзецца сход, на якім будуць падведзены вынікі першай вучэбнай практыкі. Заўвагі па практыцы аказаліся нявыказанымі, хоць недахопаў было вельмі многа.

Першае ж уражанне ў чалавека, які апынецца ля універсітэцкай біястанцыі «Краснае Урочышча» (тут мы праходзілі практыку) такое, быццам ён знаходзіцца ля ўваходу ў біблейскі чысцец, бо дым ад гарадской звалкі, што знаходзіцца за 700—800 метраў ад яе, — не вельмі прыемная рэч. А людзям трэба тут жыць і працаваць амаль месяц.

Устаноўка палатак (вельмі падобных на рэшата) пераўтварылася для нас у падзею з прыгодніцкім ухілам, якая цягнулася амаль цэлы дзень — каштоўны дзень вучэбнай практыкі! Студэнты шнарылі па ўсіх кутках базы ў надзеі знайсці калы для ўстаноўкі палатак. Але дарэмна.

Не менш складанай праблемай аказалася і абсталяванне палатак. Стол і табурэткі з'явіліся параўнаўча хутка. А астатняе... Нашы гумарысты потым жартавалі: «На чым спалі б студэнты, калі б, не давядзі алах, згарэў стажок сена векавой даўнасці?» Пра такую роскаш, як спальны мяшок ці ложак-раскладушка, заставалася толькі марыць. Не лепш былі справы і з посудам для прыгатавання ежы.

Калі студэнты стацыянара былі забяспечаны яшчэ здавальняюча, то вячэрнікі тут аказаліся на правах «бедных сваякоў». На працягу навучальнага года мы былі забяспечаны падручнікамі горш за студэнтаў стацыянара і вымушаны былі мірыцца з гэтым. Але ў час практыкі, дзе кожная хвіліна на вагу золата, такое становішча недапушчальнае.

Нават само месца для такога віду практыкі, як геадэзічная, падабрана зусім непадыходзячае, бо ў раёне базы амаль не засталося прыроднага рэльефу. Усё навакол перакапана, перасыпана. На прыгодных 30—40 гектарах размясціць 8—10 здымачных брыгад немагчыма. Адсылаць студэнтаў для геадэзічнай здымкі на вялікія адлегласці таксама немэтазгодна, бо яны стамляюцца яшчэ да пачатку работы, ды і гарачы летні дзень таксама бярэ сваё. У выніку прадукцыйнасць працы і ўспрыйманне практыкантаў рэзка зніжаюцца.

Не лепш была арганізавана практыка і ў вячэрнікаў цяперашняга 3-га курса. Для праходжання розных відаў практыкі ім штодзённа прыходзілася выязджаць з Мінска ў розныя месцы і на розныя адлегласці, а ўвечары вяртацца назад: на стацыянарных базах універсітэта не было месц. Гэта замест таго, каб пасля працоўнага дня прывесці ў сістэму накопленыя матэрыял і падрыхтаваць яго для здачы або проста адпачыць. Я не ведаю ніводнага трэцякурсніка, які быў бы ў захапленні ад такой арганізацыі практыкі.

Ад нас, вячэрнікаў, патрабуюць ведаў у такой жа ступені, як і ад студэнтаў стацыянара, хоць набываць іх нам куды больш складана. Дык чаму ж нам яшчэ больш ускладняюць працу? Мы спадзяемся, што наша патрабаванне — стварэнне самых элементарных умоў для набыцця і замацавання ведаў — будзе выканана ў бліжэйшы час.

С. ЗУБОВІЧ,
студэнт 2-га курса вячэрняга аддзялення геафака.

Да Дня нараджэння камсамола

29 кастрычніка — Дзень нараджэння камсамола. Гэтай даце былі прысвечаны вечары студэнтаў і моладзі хімічнага, матэматычнага, біялагічнага і іншых факультэтаў універсітэта.

СПОРТ

Каля пяцідзесяці ўдзельнікаў сабрала першынство універсітэта па рускіх шашках сярод першакурснікаў. Пераможцам сярод юнакоў стаў аднафамілец вядомага савецкага шашыста Барыс Бліндэр — студэнт 1-га курса матэматычнага факультэта. Сярод дзяўчат мацнейшай аказалася яго аднакурсніца Тамара Пушкарова. У камандным заліку ўсё абыйшлося без сенсацый. Як і чакалася, перамаглі студэнты матэматычнага факультэта.

На здымку: чэмпіёнка першых курсаў Тамара Пушкарова.

Сярод студэнтаў матфака вельмі папулярны веласіпедны спорт. Гэты здымак зроблены перад чарговай трэніроўкай веласіпедыстак.

Здымкі студэнта 4 курса матфака В. КАРЗЮКА.

Састаў прафсаюзнага камітэта універсітэта

Старшыня прафсаюзнага камітэта — **У. Рабушка** (3 курс юрфака).
Намеснік старшыні па палітыка-выхаваўчай рабоце — **П. Васючэнка** (2 курс філфака);
Намеснік старшыні па арганізацыйнай рабоце — **У. Кеда** (3 курс біяфака);
Старшыня жыллёва-бытавой камісіі — **Н. Смоляк** (3 курс гістфака).
Члены жыллёва-бытавой камісіі — **Я. Івуць** (4 курс матфака), **О. Мельнік** (3 курс геафака), **Э. Васюцёнак** (3 курс фізфака);
Адказныя за вучэбна-навуковую работу — **В. Аляхновіч** (2 курс матфака) і **В. Багель** (2 курс матфака);
Старшыня культурна-масавай камісіі — **В. Протчанка** (2 курс гістфака);
Члены культурна-масавай камісіі — **В. Увараў** (2 курс філфака) і **М. Герман** (1 курс гістфака);
Старшыня камісіі грамадскага кантролю — **А. Аўсянік** (1 курс юрфака);
Старшыня спартыўна-аздараўленчай камісіі — **В. Вялічка** (1 курс філфака);
Сакратар прафкома — **Д. Роўба** (3 курс хімфака).

* * *

Старшыня праўлення клуба універсітэта — **А. Збрыцкі** (4 курс гістфака).
Старшыня рэвізійнай камісіі — **А. Беленькі** (2 курс філфака).

Старшыні прафсаюзных бюро факультэтаў

Біялагічны факультэт — **Л. Кашавараў** (3 курс);
Геаграфічны факультэт — **З. Тарлецкі** (3 курс);
Гістарычны факультэт — **Э. Новікаў** (3 курс);
Матэматычны факультэт — **Я. Грышкоў** (5 курс);
Фізічны факультэт — **М. Кучынскі** (3 курс);
Філалагічны факультэт — **Ю. Сапажкоў** (3 курс);
Хімічны факультэт — **М. Бражнікаў** (2 курс);
Юрыдычны факультэт — **В. Пыльчанка** (4 курс).

Выпісвайце і чытайце „Чырвоную змену“

Дарагі таварыш!

Ці падпісаўся ты на сваю маладзёжную газету **«Чырвоная змена»?**

На старонках **«Чырвонай змены»** шырока асвятляецца жыццё і вучоба студэнтаў рэспублікі. Тут ты знойдзеш артыкулы аб праблемах вышэйшай школы, расказы аб тваіх аднакурсніках, вершы і апавяданні студэнтаў, якія спрабуюць свае сілы ў літаратурнай творчасці.

«Брыганціна» — так называецца спецыяльны выпуск **«Чырвонай змены»** для студэнтаў. На гэтай старонцы твае равеснікі з розных навучальных устаноў Беларусі раяцца, мараць, спрачаюцца і разважаюць аб усім, што хвалюе студэнтаў.

ПРЫЗВАННЕ — ШТО ГЭТА ТАКОЕ?
ЦІ БЫВАЕ СУМНЫ ПРАДМЕТ?
ЯК СТАЦЬ НЬЮТОНАМ?
ДЫПЛОМ АБАРОНЕН. А ДАЛЕЙ?

У абмеркаванні гэтых і іншых пытанняў ты зможаш прыняць удзел, калі зробішся чытачом і падпісчыкам **«Чырвонай змены».**

Падпісная цана: на 1 месяц — 44 кап., на 3 месяцы — 1 руб. 32 кап., на 6 месяцаў — 2 руб. 64 кап., на год — 5 руб. 28 кап.

Ідуць лісты ў рэдакцыю

(Па пісьмах чытачоў)

Філолаг праслаў пісьмо ў рэдакцыю... Як кажуць, яму і карты ў рукі: яго зброя—слова. І нічога дзіўнага няма, што ў рэдакцыйнай пошце больш за ўсё сустракаюцца лісты, дзе стаіць адрас аўтара: «Філалагічны факультэт». Студэнты дзеляцца з рэдакцыяй, а значыць, і з усімі чытачамі нашай газеты сваімі думкамі, добрымі навінамі, выказваюць абурэнне адмоўнымі фактамі універсітэцкага жыцця.

Давайце пазнаёмімся з некаторымі з гэтых пісьмаў. Першакурснік аддзялення журналістыкі **Міхась Ціва** прыслаў карэспандэнцыю «Нам песня родная сястра», у якой ён расказвае пра работу харавога калектыву філалагічнага факультэта, пра ўдзельнікаў хору, пра іх агульнае захапленне песняй.

«Аўтобус ідзе па гораду», — так назваў свой матэрыял студэнт 2-га курса вячэрняга аддзялення журналістыкі **А. Несцяровіч.** Будучы журналіст піша пра Грушаўскі пасёлак, дзе ён жыве, пра мінулае, сучаснае і будучыню гэтага раёна Мінска, пра свае ўражанні аб беларускай сталіцы.

Віталь Луцэнка — студэнт аддзялення журналістыкі расказвае пра «Вясёлы дэсант» — эстрадна-канцэртную брыгаду, якая летась была створана у нас ва універсітэце. У рэдакцыйнай пошце ёсць пісьмы філолагаў, прысвечаныя лермантаўскім дням, асобным студэнтам аддзялення журналістыкі, вечарам адпачынку, што адбыліся ў некаторых акадэмічных групах і г. д. **А. Градзюшка** прыслаў невялікі літаратурны эцюд «Я здаў залік».

А вось пісьмо за подпісам **Е. Кеф.** Аўтар паведамляе, што ў інтэрнаце па Паркавай магістралі дрэнна працуе радыёвузел. Часта перапыняюцца цікавыя перадачы цэнтральнага і рэспубліканскага радыё, каб перадаць аб'явы (да таго ж не вельмі тэрміновыя) і «пракруціць» усім ужо надакучыўшыя «модныя» грампласцінкі. У той жа час цікавых перадач, падрыхтаваных студэнцкай рэдакцыйнай калегіяй інтэрната, мала. Спадзяёмся, што студэнцкі савет інтэрната па Паркавай магістралі, камуністы і камсамольцы, што жывуць тут, навядуць, нарэшце, парадак у рабоце радыёвузла. Вельмі рады, што студэнты ўзнялі гэтае важнае пытанне.

Філолагі часта пішуць у рэдакцыю. Але, на жаль, значна радзей мы атрымоўваем пісьмы ад студэнтаў іншых факультэтаў. Сапраўды, ці ж няма пра што расказаць студэнтам любога нашага факультэта? Так, ёсць. І калі ласка, сябры, не забывайцеся, што удача кожнага студэнта — гэта удача ўсяго універсітэта, што няўдача аднаго — гэта няўдача іншых. Пішыце да нас! Дзяліцеся сваімі думкамі, разважаннямі, навінамі.

Рэдактар П. СІЛІВАНЧЫК.

Адрас рэдакцыі:
г. Мінск, Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус. 212. Тэл. 2-07-19.

Друкарня Белсаўпрофа.
АТ 03789. Тыр. 2000. Зак. 3884.